

Desuden var der en Dame, der som Godsejer vilde optages paa Valglisten, idet hun paaberaabte sig en gammel, ikke ophævet Forordning af 1429. Selvfølgelig gik Retten dem alle imod, og der var en Jurist, der hævdede, at hvis af en Fejltagelse en Hests eller Hunds Navn var kommen paa Valglisten, vilde man ogsaa med fuld Føje kunne slette dette.

Lovforslagenes, Ændringsforslagenes og Petitionernes Tid.

Det er som Regel uhyre gavnligt at være klar over sin Stilling, selv om den kan være ubehagelig. Nu vidste de engelske Kvinder, at Menneske kun betød Mand og ikke tillige Kvinde. Mange gode, rettænkende Kvinder, hvis Blik naaede et godt Stykke ud over deres egen lune Rede, saa Samfundets Nød og de mange Misforhold, hvorunder Kvinderne bestandig led. De ønskede ad Lovgivningens Vej at skabe bedre Forhold. Nu vidste de, at dette foreløbigt var dem nægtet. Og fra dette Øjeblik af begyndte et meget energisk Arbejde for en Ændring i den bestaaende Valglov.

Uheldigvis var Stuart Mill ikke bleven genvalgt i 1869, men hans Efterfølger Jakob Bright viser sig ogsaa at være en Ven af Kvindernes Sag, og det lykkes ham i den kommunale Valglov, der gennemføres samme Aar, at faa udeladt Ordet „mandlig“. Ved de paafølgende Sogneraads- og Byraadsvalg benyttede de Kvinder, der havde de samme Kvalifikationer, som der forlangtes af Mænd, deres Stemmeret. Kvinderne havde nu kommunal Stemmeret i England, Skotland og Wales, dog i Virkeligheden med større Indskrænk-

ning end Mændene, da jo forholdsvis faa Kvinder selv betaler Skat og ejer Hus og Gods.

Kvindernes livlige Deltagelse i de kommunale Valg var en stor Opmuntning for dem, der ønskede at skaffe dem den politiske Stemmeret. Vi ser nu det ene Lovforslag eller Ændringsforslag indbragt efter det andet. Vi ser et saadant allerede i 1870 gaa gennem 2den Behandling i Underhuset med 124 St. mod 91, men det forkastes i Udvalget, og dette skyldes Første-minister Gladstone.

I 1884 udvides atter Valgretten. En Mængde mandlige Vælgere kommer til, hvoraf mange er i høj Grad uoplyste. Kvinderne kan ikke forstaa, hvorfor de bestandig skal udelukkes. De holder store Møder, indsender Andragender med Masser af Underskrifter, ja under Lovens Behandling i 1883 overbringes endogsaa Minister Gladstone et Andragende underskrevet af 110 Rigsdagsmænd, hvori de hævder, at ingen Valgretsudvidelse kan være tilfredsstillende, saalænge Kvinderne er udelukkede. Et Ændringsforslag til Gunst for Kvinderne indbringes af en Liberal og støttes af en Konservativ. Venner paa begge Sider kunde have ført det igennem, men atter lægger Gladstone sit tunge Lod i Vægtskaalen, og under Pres fra ham bryder 104 Rigsdagsmænd, der paa Valgdagen har lovet at støtte Kvinderne, deres Løfte.

I 1892 gøres atter et Forsøg paa at skaffe Kvinderne Stemmeret, men atter over Gladstone Pres paa sit Parti og det falder med 175 imod og 152 for. Trods alt stiger Antallet af Stemmer bestandig.

Kvinderne havde sat deres Lid til